

Electrificare

LA TENSIUNE ÎNALTĂ

Lucram la o suită de povestiri despre viața tractoriștilor. Cooperativa agricolă de producție, unde mă aflam de câteva săptămâni, deservită de o brigadă de tineri mecanizatori, imi oferea, seară de seară, prilejul s-auscult intimplări vechi și noi, să-i cunosc pe oameni în momente de destindere. Abia sosiți de pe cîmp, întirziu la o țigară de tutun, vorba lui Caragiale, înainte de-a se îndrepta spre case. Astfel am aflat originea unor porecle, în care sâtenii sînt inventivi și generosi, a unor zicale specifice locului, conturîndu-mi-se tot mai distinct profilul individual — să zic așa — al acestui sat de cîmpie, cu particularitățile sale, cu oamenii săi, eposul său de fapt.

Pe unul, căruia-i ziceau Lampă, îl chema Pantelimon. Așa era înscris în tabelul zilelor-muncă. Dar lângă nume și prenume se adăuga invariabil un L. Pentru a-l deosebi de alți doi Pantelimoni. Om la patruzeci și cinci, patruzeci și șase de ani, foarte vioi și glumeț, mi-a explicat singur de ce-l poreclesc Lampă. Recrutat în armată, în prima seară, cum el dormea în patul de sus, un muncalî l-a rugat:

— Tu ești mai aproape de lampă, Pantelimoane. Pișcă lumina!

Iar el, plin de bunăvoință, s-a ridicat și a suflat pînă l-au durut fălcile. Ceilalți rideau cu lacrimi.

— Pînă atunci nu văzusem bec electric. Copil, am ciobănit. De ieșit din sat, ca cei mai mulți, numa' la mili-tărie. Așa m-au dus șmecherii ăia. Pișcă lumina! Nu se stinge lampa asta, bre, le-am zis. Atunci am auzit un țacănit și s-a făcut întuneric. Numa' eu mai vedeam așa ca o pară roșie în fața ochilor.

Pantelimon Lampă are azi lumină electrică introdusă în casă. Un bec de o sută de wați îl luminează ograda ca ziua. Comutatoarele are vreo opt și, ca aducere aminte, și-a cumpărat o lampă de noapte semănînd a lumi-

nare. Trăiește într-un sat electrificat... unul din cele peste 7 000 de sate în care nu se mai suflă în lampă. Pe atunci, cînd a dat el intii de para incandescentă se bucurau de acest semn al civilizației numai 845 localități rurale. Nu știm însă în cîte case țărănești s-a fixat vreun contor electric, căci multe din aceste localități în care licăreau noaptea becuri erau legate de fapt de existența unei întreprinderi industriale. Știu însă că numai în 1965, peste 6 000 de locuințe țărănești au avut nevoie de sirmă, tuburi bergman, dulii și șlechere pentru a se instala în ele lumina. Într-un singur an! Sau, cum, concis, străduitor o subliniază proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R., cu privire la valorificarea surselor energetice și electrificarea țării în perioada 1966—1975, cu viteza a „cel puțin 1 000 sate anual, astfel ca electrificarea rurală să fie practic încheiată în 1972—1973”.

Așadar, foarte curînd, satele noastre, în totalitatea lor vor cunoaște, vor trăi binefacerile electrificării. Fără excepție, satele noastre vor fi trecute casă de casă, instituție de instituție, cooperative agricole de producție, cămine culturale, dispensare, în registrele de abonați la consumul de curent.

Și mă gîndesc că nu mai este mult timp la mijloc și noi obiecte familiare interioarelor de la țară vor cunoaște un abandon inevitabil: lampa cu butuc și fitil, sau feștilă cum îi zicea Pantelimon (ce se va face cu porecla lui?), sticla afumată de la care-și aprindeau bărbații țigările, urmele ei pe perete...

Parcurem cu emoție sfîndurile proiectului de Directive, întrezărim imaginea măreață a patriei peste un deceniu, întemeiată pe victoriile înscrise în anii noștri. Racordat la înalta tensiune a operei de construire socialistă, satul românesc trăiește din plin în civilizație și cultură.

ȘTEFAN LUCA

Hydrocentrala

Aici cîntă recile
Clare izvoare
Unindu-și potecile
În unda cea mare;

Și brazii din datină
Suind pe muncel
Pe-aproape își clatină
Stiharele grele.

Izvoarele toate
Odihna-și aflară
Și-n ape-nstelate
E cerul de vară

Și zorii cu măjile
De sulite, dreptele,
Și munții cu străjile
Ce-i apăra treptele.

Din zestrea ce-adună
În noapte, dălbinele,
De stele, de lună,
Grăbite, turbinele,

Sclipire de fulger
Urzesc pe mosoare
Să-nîndă un uger
Cu lapte de soare,

Prin vechile sate,
Prin noile-orașe,
Luminii surale,
Luminii pârtașe.

VLAICU BIRNA

Stația de radiodifuziune Lehliv, transmite emisiuni de popularizare a proiectului de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. În fotografie: Ioana Patriche, redactorul stației, înregistrează pe bandă unul dintre capitolele ce le va transmite în cadrul următoarei emisiuni locale.

MANIFESTĂRI CULTURALE ÎN CINSTEA CONGRESULUI

Note de lectură

Constantin Antip:

CONTRIBUȚII LA ISTORIA PRESEI ROMÂNE

Constantin Antip are meritul de a fi încercat primul să schițeze, fie și în linii mari, un istoric al presei române. Întreprinderea lui C. Antip e temerară, dacă ținem seama că un istoric al presei presupune urmărirea evoluției politico-sociale a României pe o perioadă destul de întinsă, făurirea și dezvoltarea culturii române moderne și contemporane, cu un cuvânt, un istoric al civilizației moderne românești. Un istoric al presei presupune, de asemenea, nu numai reconsiderarea obiectivă, științifică a contribuției fiecărei publicații în parte la rezolvarea problemelor politico-sociale, la făurirea culturii, dar și un studiu atent privitor la influența exercitată de presă în mase, la făurirea opiniei publice.

Constantin Antip insistă asupra rolului progresist pe care l-a avut presa română

la începuturile ei, asupra poziției înaintate sub raport ideologic, politic, social, promovate în paginile ziarelor și revistelor, în timpul dominației coaliției burghezo-moșierești, arată pe larg aportul deosebit al presei democratice, muncitorești, socialiste și comuniste. Dominând un vast material, organizându-l bine și interpretându-l de pe pozițiile ideologiei marxist-leniniste, C. Antip a scris un studiu de care viitorii cercetători nu vor putea face, în nici un caz, abstracție.

Într-o lucrare mai amplă ar fi interesant însă să se insiste asupra confruntării ideologice și politice dintre presa democratică și cea reacționară, a formelor pe care această confruntare le-a luat, a ecoului ei în mase. O atenție mai mare ar trebui, de asemenea, acordată activității desfășurate de cei mai mari ziariști români (în studiul lui C. Antip se vorbește despre publicistica lui Mihai Eminescu și I. L. Caragiale; sint pomeniți și alți scriitori care au făcut publicistică (N. D. Cocea, Al. Sahia, Zaharia Stancu); dar activitatea unor ziariști ca V. Beldiman, C. Mille, Constantin Graur etc., care au exercitat o mare influență în epocă, nu e discutată decât sumar).

Contribuții la istoria presei române de Constantin Antip, prima încercare de a schița, pe baze științifice, marxiste, istoria presei românești, constituie un început mai mult decât meritos.

EUGEN LUCA

În aceste zile, la redacție, sosesc numeroase scrisori prin care corespondenții noștri ne informează despre manifestările culturale care au loc, în satele și comunele patriei, în cinstea Congresului partidului. Iată ce ne scrie corespondentul **Petre Farcașiu**: „Duminică trecută la căminul cultural din Sarmisegetuza s-a desfășurat un festival artistic în cadrul căruia artiștii amatori din comunele vecine și-au exprimat, prin cântec și joc, dragostea și recunoștința față de partid. Printre formațiile artistice care au evoluat pe scena căminului din Sarmisegetuza s-au numărat și cele de la poalele Reteagului, din satul Rîul de Mori. Programul **Viață nouă în satul nostru** în care brigada artistică a prezentat câteva realizări din satul Rîul de Mori, (școală nouă, case noi, magazin universal, cămin cultural etc.) a plăcut mult spectatorilor. De o bună apreciere s-au bucurat și artiștii amatori din satul Breazova. Brigada artistică și formația de dansuri, care deși activează de puțină vreme, au devenit cunoscute la Păucinești și Zeicani, la Clopotiva și Peștenița, unde au susținut diferite spectacole.

În aceeași zi — conchide corespondentul — artiștii amatori din Sinpetru și Subcetate, din Sintămărie și Ciopea și-au dat înfilnirea pe scena căminului cultural din Băiești”.

Din satul Archiud, raionul Bistrița, ne-a parvenit o știre asemănătoare de la corespondentul **Nicolae Dosu**. De curînd, aici, în fața a peste 300 de spectatori, artiștii amatori din satele Orosfaia, Comlad și Budușeni au prezentat un spectacol de cîntece și recitări închinat partidului.

Tache Vasilache, unul dintre cei mai activi corespondenți ai revistei noastre, ne descrie călătoria făcută împreună cu numeroși săteni din Cîndești, prin câteva orașe ale țării. „Cu ajutorul profesorului de istorie Dumitru Culbece am început călătoria din orașul Dorohoi și am trecut apoi prin Rădăuți, Maramureș, Arad, Timișoara, Constanța, București, Ploiești și Iași. Pretutindeni am făcut cunoștință cu noile schimbări petrecute în viața oamenilor și în înfățișarea orașelor.

Interesante au fost și discuțiile care au urmat la întoarcere. Gheorghe Ciobanu, Costache Mertican, Ion Dumitrașcu și alții au povestit ce au văzut în excursiile prin diferite localități și despre frumusețile stațiunilor Govora, Slănic Moldova și Călimănești”.

„Cinematograful sătesc din Hida, raionul Huedin — ne aduce la cunoștință corespondentul **Emil Barna** — își depășește lunar planul cu 30-35 la sută. Aceasta se datorează în mare măsură responsabilității cinematografului Suzana Rocz care se preocupă de popularizarea filmelor. Astfel filmelor **Pădurea Spinzuraților**, **Statuile nu rîd niciodată**, **Dragoste la zero grade** li s-au făcut înaintea rulării prezentări și recenzii.

Artă populară din Maramureș

SPORTUL LA FIERBINȚI

Nu sînt din Fierbinți. Dar cunosc destul de bine oamenii de acolo, obiceiurile și preocupările lor. Am stat cîteva luni printre ei, acum vreo douăzeci de ani. Cu **Matei Stelică** legasem chiar o prietenie strînsă. Eram vecini, cam de aceeași vîrstă. Ziua, în colbul drumului, bateam o minge de fotbal, adusă de cineva din București. Trăgeam în ea cu sete, cînd eu, cînd Stelică. Uneori încropeam două echipe și... să te fii fotbal! Era prima minge pe care o vedeau fierbințenii!

*

Au trecut douzeci de ani. Noul și-a pus, firește, amprenta și asupra preocupărilor cotidiene, a vieții sătenilor din Fierbinți. Copiii de atunci sînt bărbați în toată puterea cuvîntului. Sportul, alături de munca pe ogoarele cooperativei, a devenit pentru ei un prieten bun. La Fierbinți există acum o asociație sportivă îndrumată de un om inimios și priceput: profes-

sorul de educație fizică **Marinescu Silviu**. O sută de oameni — tineri și vîrstnici — sînt membri **U.C.F.S.** și contribuie cu dragă inimă la consolidarea asociației lor sportive. Există și acum praf pe drumurile Fierbințului, dar copiii nu mai bat mingea pe uliță.

Îmi spune profesorul **Marinescu**: „am reușit să-i facem pe tineri să iubească sportul. Două sute de participanți am angrenat anul trecut la **Spartachiada republicană**. **Stănescu Constantin** și **Florea Marin** au ocupat primele locuri în etapa raională la trîntă, **Stoican Alexandru** și **Ion Trăistaru** au cucerit alexandru doi-trei la aceeași competiție, iar luptătorii **Radu Drăgan**, **Florea Neacșu**, **Gheorghe Pădureanu** sînt campioni ai regiunii Argeș. Dar, să nu uit: **Băjenaru Badea**, plecat de-ac, din comuna noastră, este acum în lotul de tineret al țării la polo pe apă”.

Cei din Fierbinți, raionul Găiești, au motive să se mîndrească. Pentru

că, așa cum s-a întîmplat și în alte sate ale patriei noastre, aici s-a pornit de la **ZERO** și s-a ajuns **UNDEVA**. Despre acest „undeva” au scris și ziarele, iar unora dintre campionii etapei raionale a **Spartachiadei republicane** le-au apărut, la gazete, și pozele.

Duminicile cultural-sportive se țin lanț. La ultima confruntare de acest gen (organizată la începutul lunii mai) au venit la terenul de sport și pe scena căminului cultural aproape 700 de tineri. La Fierbinți au poposit atunci în ospete sportivi din **Uliești**. Fotbalul, voleiul și întrecerile de șah s-au bucurat de cea mai mare atenție.

Inventiv și bun organizator, profesorul **Silviu Marinescu** s-a gîndit la un nou gen de concurs, menit să stîrnească și mai mult interesul tinerilor sportivi. A chemat în întreceri de volei, fotbal și șah, pe de o parte echipe de tractoriști, iar pe de altă parte formații alcătuite din membri ai cooperativei agricole de pro-

ducție. În finale, „duelul” tractoriștilor — membri cooperatori a stîrnit un interes atît de mare încît în „duminică sportivă” următoare, fierbințenii s-au pomenit cu oaspeți din comunele învecinate **Slobozia**, **Șelaru**, **Vișina**. N-au trecut decît două săptămîni și vecinii au organizat întreceri asemănătoare, iar acum disputele au un caracter intercomunale.

Dar tinerii fierbințeni nu practică astăzi sporturi numai de dragul de a bate mingea, sau de a arunca bila de metal cît mai departe. Noțiunea de sport a ajuns la ei un lucru mult mai însemnat. „Sportul înseamnă sănătate”, astfel este intitulată o conferință pe care fierbințenii au audiat-o de curînd în sala căminului cultural. Să te mai miri atunci că pasiunea pentru sport a tinerilor din Fierbinți este atît de mare?

R. CĂLĂRAȘANU

Un tren încărcat cu tractoare noi-nouțe, a plecat, nu de mult, din Brașov spre gospodăria de stat Filipoiu. Garnituri întregi de vagoane purtând cu ele mașini de tot felul sau produse de larg consum străbat țara în lung și-n lat în fiecare zi. Faptul ni se pare acum, tuturor, destul de obișnuit. Avem o industrie tină și viguroasă, în plină dezvoltare, care produce astăzi, de la agregate uriașe de diferite tipuri, până la cele mai complicate aparate. Avem o minunată muncitorime, căreia pentru zelul ce-l depune, pentru avântul însuflețitor cu care muncește în scopul sporirii producției și îmbunătățirea calității produselor, i se cuvin cuvinte de laudă și adânc respect.

Ne-am deprins să aflăm cum cresc munții de cărbune sau minereu peste plan, cum se înmulțesc mașinile și aparatele, cum sporește numărul și varietatea bunurilor de consum. De curând minerii Aninoasei au scos din măruntăie pământului cea de a 10 000-a tonă de cărbune peste prevederile planului. Până la Congresul partidului mai este o lună de zile și în acest răstimp vor mai scoate încă două mii de tone tot peste prevederi, cu specificația: „aceeași calitate superioară de cărbune”. Așa sună angajamentul și așa se vor petrece lucrurile negreșit.

La barajul Vidraru, pe șantierul hidrocentralului „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, muncitorii au turnat, în 24 de ore, 1 742 metri cubi de beton. Aceasta s-a întâmplat la 15 mai și realizarea a fost considerată recordul zilei și al șantierului. Dar în avântul însuflețitor cu care se lucrează în aceste zile, recordurile nu stau multă vreme în picioare. Și iată-i pe aceiași oameni, după șase zile, adică la 21 mai, turnând, în același timp, 1 828 metri cubi de beton. Se cuvine să amintim că aici se lucrează cu un nou tip de ciment pentru lucrări hidrotehnice, rezistent la acțiunea apelor, că acest nou tip de ciment e produs la fabrica „Temelia” din Brașov. Atât numai despre acești harnici muncitori și tehnicieni și încă este destul de edificatoare grija pentru calitate.

În centrul atenției generale stă calitatea produselor, fie că este vorba de cărbune, ciment, țigle, oțel sau fontă, fie de mașini sau bunuri pentru consum. Aceeași grijă, aceeași preocupare: mai mult și mai bun. Rulmentul e un produs fără de care nici o mașină n-ar putea funcționa, o adevărată bijuterie care, dacă nu are rol de podobă, în schimb este

În întâmpinarea Congresului partidului

OBIECTIV PRINCIPAL — CALITATEA

de însemnătate excepțională în industrie. S-a spart un rulment, se oprește mașina sau agregatul, se produc perturbații într-un șir întreg de sectoare. Dar acestei minunate „bijuterii” indiferent de forma ei, poate să i se prelungească viața. Aceasta este și preocuparea zilnică a colectivului fabricii de rulmenți din Birlad. Cei din acest centru industrial al Moldovei mai au acum și o altă preocupare: să dea peste plan cel mai mare și mai frumos șirag de „bijuterii”, compus din 22 000 de rulmenți mai slefuiți decât piatra nestemată.

Cît prețuiesc nestematele făurite de către colectivele de muncitori și tehnicieni ne-o spune în chip deosebit de grăitor ingenera Virginia Șolea din cooperativa agricolă Cilnic, regiunea Hunedoara. Din pricina vremii instabile lucrările agricole rămăseseră în urmă... „Și totuși ne sînt suficiente cîteva

zile bune și nu va mai rămîne nici un hectar nelusă-mînat”. Era în vorbele sale un optimism molipsitor, o siguranță de neclintit. „Avem tractoare și mașini minunate, oameni dintr-o bucată”.

Situație asemănătoare a fost în mai toată țara. Și preturindeni, pe milioane de hectare, oamenii cu ajutorul mașinilor lucrează de zor la asigurarea belșugului. Muncitorii de la S.M.T. Caracal și-au depășit planul de lucrări cu 13 la sută. Brigăzile conduse de Nicolae Oprea, Ilie Pîrvu și Victor Dinu și-au depășit planul cu peste 20 la sută. Pilduitor este faptul că trei sferturi din numărul tractoarelor au lucrat în cîte două schimburi. Iată deci explicația prețurii, dată ca exemplu de ingenera Virginia Șolea pornind de la însemnătatea unei piese de tractor.

—Ne-am mai deprins, în acești ani ai puterii populare, să fim mai pretențioși, să ne îmbrăcăm mai bine, mai cu gust, să cumpărăm, din magazine numai lucruri folositoare și de bună calitate. Tocmai de această legitimă cerință a beneficiarului a ținut seama și colectivul IPROFIL-ului din Rădăuți cînd a înființat „Caietul calității”, un jurnal al controlorilor de calitate. „...Mobila trebuie să fie elegantă dar și confortabilă, adică, un produs fără reproș”, se menționează în angajamentele colectivului. În curînd numărul garniturilor de mobilă fabricate va ajunge la 30 000. Și spre lauda colectivului, beneficiarii n-au avut motive să se plîngă de calitatea produselor.

Ne aducem aminte de medalia de aur cucerită la Leipzig pentru instalația de foraj de 5 000 metri. De atunci n-a trecut prea multă vreme. Acestei instalații, admirată de străini pentru calitatea ei îi urmează instalația de foraj pînă la 7 000 metri. Și nu numai atît. Se execută, acum, la aceeași uzină „1 Mai” Ploiești, o instalație cu acționare electrică, pentru adîncime de 2 200 metri și se mai produce un prevenitor hidraulic pentru sonde de mare adîncime, precum și noi tipuri de sape. Se face, așadar, ceea ce prevede proiectul de Directive adică, instalații de foraj executate la nivelul tehnicii mondiale a petrolului.

Sînt cîteva exemple de conștiință socialistă, de felul în care oamenii muncii din țara noastră întâmpină Congresul partidului, de dăruire totală închinată unui scop nobil. Totul pentru om, pentru nevoile sale materiale și spirituale.

CL. MUNTEANU

Încă un drum de la o margine la alta a tarlalei și tractoriștii Ilie Alexe și Dobre Ploșteanu vor termina prașila a doua pe sutele de hectare cu porumb ale cooperativei agricole de producție din Săpunari, regiunea București

Incinta „BRATESUL DE SUS”

„Folosirea gospodărească a tuturor mijloacelor lor de producție și a forței de muncă, consolidarea și extinderea rezultatelor pozitive obținute de cooperativele agricole de producție vor contribui la sporirea producției, la reducerea prețului de cost și mărirea rentabilității produselor și a veniturilor pentru retribuirea muncii...”.

(Din proiectul de Directive)

Subiectul de competență al discuțiilor la sediu și în cîmpul cel mare este proiectul de Directive. El a fost citit pe echipe, în pauza prășitului, de către lucrătorii din cîmp, de către cei de la vie, de crescătorii de animale. Document atotcuprinzător, el le-a dat multe motive de reflecție. Șivițenii au făcut pași mari și îndrăzneți. Vor face și alții. Proiectul de Directive le luminează drumul.

Venitul la suta de hectare a cooperativei agricole de producție din Șivița — Galați va atinge în curînd 300 000 lei. O ramură cu mari perspective este legumicultura. Din cele 11 cooperative agricole din incinta „Brățesul de sus”, Șivița are cea mai mare grădinarie. Ea este complet irigată. Șivița a fost ancorată la sistemul de canale uriașe care brăzdea-

ză teritoriul din Lunca Prutului și incinta Brățesului. Cu suprafața de grădinarie sînt în regres. Numără 50 de hectare mai puțin ca anul trecut. Dar șeful grădinar Ion Șoimu, ne relatează că la grădinarie a existat în 1964 un dezechilibru între suprafață și forța de muncă, din care cauză nu s-a arătat și repicat întreaga cultură de roșii. Au fost pierderi. Legumicultura numără așadar anul acesta, mai puțin 50 de hectare, care au fost trecute la celelalte culturi. Dar producția va fi totuși aceeași fiindcă se va urmări productivitatea fiecărui hectar. Măsurile au și fost luate. Se amintește irigatul, îngrășatul, recoltatul fără pierderi. Șoimu spune că este vorba de o redistribuire a forțelor în folosul cooperativei. Brățele economisite de la grădinarie au fost trecute la via de pe coaste, care

s-a mărit și ea. Legumicultorilor le-a rămas datorită să scoată de pe 100 hectare venit cît de pe 150. Deviza grădinarului — precizează sentențios Șoimu, este: „Mai mult, mai repede”. Și ne atrage într-un raționament în care își etalează deopotrivă talentul de producător și de comerciant. (La cîteva șivițeni nu le-am întîlnit).

„Oamenii au nevoie de cartofi timpurii, iar cooperativa are nevoie de bani. Foarte bine. În primăvară am semănat cartofi iarovițați. Aștia răsar repede. Acum sîntem prinși de nerăbdare că știm că se cer pe piață, dar ei cresc în legea lor”.

Și grăbiți, au început să forțeze natura. Controlează zilnic cuiburile, (recoltatul începe cînd fiecare cuiub are minimum 300 gr), dă drumul după nevoie la aspersor și au mai

dat și o prașilă. De la discuția aceasta au trecut 10 zile. Cartofii aceia sînt acum la consumatori. În casa cooperativei au început să intre mîile.

*

Contabilul Dumitru Răvdan a întocmit o adresă și documentația de rigoare pentru alocarea sumei de 100 000 lei din contul lor de la bancă, pentru nevoile electrificării. Suma, ca și acțiunea pe care aceasta o finanțează, au fost aprobate în adunarea generală din 5 mai 1965. Cu banii se va face racordul la rețeaua de înaltă tensiune, instalația propriuzisă și se vor cumpăra motoare electrice, care le vor înlocui pe cele cu explozie. Se va mări astfel debitul castelului de apă, al batozei de furaie, al selectoarelor, etc. Răvdan a scotit gospodărește economia: „De pe motorină 50 000 lei, de pe benzină și ulei 20 000 lei; cu supravegherea motoarelor se consumau 1 600 zile-muncă, acum dintr-o dată economisite”. Există o grijă evidentă pentru înlăturarea risicului, a irisirii de mijloace, pentru fructificarea avanta-joasă a fiecărui produs pe care tot ei îl ivesc cu trudă. Anul trecut fabrica Zagna-Vădeni, cu care Șivița are contract de livrare, le-a returnat, în pofida obligațiilor contractuale, 7 tone de roșii sub motiv că-s aglomerate. N-au mai întîrziat și-au îndreptat roșiile care riscuau să se degradeze spre o altă piață de desfacere, ceva mai depărtată e drept, dar mai sigură.

*

Apropierea de Galați, mare centru industrial, a determinat rapida dezvoltare a sectorului zootehnic și a producției animaliere. În 1963 cooperativa agricolă din Șivița cumpăra încă animale. Acum mărirea septelului se face exclusiv din prășila proprie. În decurs de doi ani lotul de vaci în lactație s-a mărit cu 200 capete (mai mult ca dublu). Lucrătorii din sectorul zootehnic țin, ajutați de inginerul zootehnic, evidența biologică a fiecărui animal Mergînd pe linia rentabilității maxime, ei au început să scoată din lot vacile cu o producție sub 2 000 litri anual. Pînă la 1 iulie Șivița va livra producția de lapte contractată pe un an întreg. De la această dată livrările vor fi suplimentare.

Rezervele de producție, nescatele rezerve, ies tot timpul la iveală. Cîțirea proiectului de Directive i-a stimulat pe cooperatorii agricoli din Șivița să le caute cu și mai multă sîrguință.

V. TOSO

LÎNGĂ POALELE RARĂULUI

Există într-un sat dintre obcinile Cimpulungului Moldovenesc un fluierar vestit în partea locului și chiar și mai departe. Se cheamă Ilie Cazacu și a fost în tinerețile sale și cioban, și tăietor de pădure, ca toți oamenii de pe aici. Omul acesta e un vrăjitor al cîntecului. Fluierul lui de aramă, mic de abia i se zărește dintre degete, poartă în el o comoră de cîntece vechi și noi. Cine îl ascultă cînd zice **Doina ciobanului care și-a pierdut oile** vede trecîndu-i prin fața ochilor o întregă istorie a locurilor. O istorie amară, tristă, încrîncenată. Istoria unor locuri bogate, dar prădate mereu; istoria unor oameni pribegind de la un stăpîn la altul, dintr-un sat în altul, dintr-o fabrică de cherestea în alta...

Astăzi cîntecele lui răsună viu și tulburător peste obcină și finețe, peste apele Moldovei și Moldoviței, peste fumurile fabricilor de cherestea, peste pădurile tinere, renăscute, peste piscul Rarăului stînd sub clopotul senin al cerului înalt.

UN CÎNTEC PENTRU CEL DE AL DOILEA PISC AL RARĂULUI

Acest al doilea pisc al Rarăului a crescut în anii șesenalului. L-au zidit oamenii undeva lîngă apa Mol-

corăbii și hirtie, scinduri albe, imaculate și ferestre largi să primească, generoase, soarele. Lemn de rezonanță și claviatură, lemn de construcții și de celuloză, lemn de biaviatură și de mobilă. Lemn — aur verde pentru înfrumusețarea și îmbogățirea țării, pentru bucuria oamenilor.

La fel ca pretutindeni în exploatarea forestieră din țară, și în pădurile acestora au pătruns tehnica modernă și confortul. Tăietorii au părăsit joagărul străvechi și munca brută cu brațele, cu umărul. Pe povișuri au apărut funicularele care poartă buștenii în zbor spre mecele de încărcare. Doborul se face cu colibe de celină au fost înlocuite cu cabane încăpătoare și calde. Magazine muncitorești aduc și desfac, în creierii munților, alimente și cărți, încălziminte și textile. De aici, din gurile de exploatare lemnul coboară spre fabricile de cherestea din Pojorîta, Vama și Moldovița, centre industriale ale raionului, să treacă prin gaterile rapide și prin circulare spre a se transforma în cherestea. Munca la pădure și în fabrică a devenit o profesiune de înaltă calificare și în același

timp permanent. Altădată era o profesiune sezonieră la bunul plac al patronilor. Ștefan Cozma, veteran muncii forestiere, a muncit o viață întreagă schimbîndu-și meseriile după anotimp. În anii noștri, la bătrânețe, a devenit în sfîrșit, muncitor permanent. A ieșit la pensie cînd a împlinit vîrsta, fără grija zilei de mîine

ȘI ÎNFAȚIȘAREA SATELOR S-A SCHIMBAT...

...așezămii vechi ale oamenilor. Cine trece astăzi prin Moldova sau Vama, prin Pojorîta sau Fundulea Moldovă nu are nici o clipă impresia că trece printr-o comună rurală. Îl întîmpină la fiecare pas clădiri care nu au nimic din trăsăturile satelor. Case cu etaj, cu verande de sticlă, cu balcoane, cu grădinițe de flori, stilul vilanelor de munte, magazine universale bine vizionate, cu restaurante cu mobilier modern, cu impunătoare, cu cinematografe, cu librării și cofetării, cu cămine culturale și dispensare medicale. Anii au ele se îmbogățesc mereu. Toate vorbesc despre bunăstarea de astăzi a oamenilor și despre sensibilitatea lor, așa cum vorbesc, cu înflăcărare, și cîntecul din fluier al lui Ilie Cazacu...

ÎN CINSTEA CELUI DE AL IV-LEA CONGRES AL PARTIDULUI

Era într-o duminică dimineață Pe șoselele raionului o forlă neobișnuită de camioane și autobuze pline de oameni. Se îndreptau spre păduri, spre cantoane silvice, spre parchetele exploatare, să răsădească pădurile viitorului. Mii de oameni de toate vîrstele, ca după o săptămînă de muncă avîntată în fabricile lor în instituțiile lor, în gospodăriile lor, se duceau să împlinească un angajament în plus luat în cîntecul Congresului: reimpădurirea prin muncă voluntară a cel puțin cît mai multe hectare pe locuri distruse de șuvoaie sau de furtună, pe locuri mlăștinoase sau aride. Au fost oameni care — sub îndrumarea brigadierului silvic Mircea Babici, din Sadova — și cu el în frunte — au cărat pămînt cu găleata pe stînci și grohotișuri, l-au consolidat și au plantat puieții în el. O muncă plină de abnegație și în același timp plină de entuziasm. Un semn al dragostei de patrie și un semn al conștiinței colective de a întîmpina astfel proiectul de Directive ale Congresului care prevăd îndeplinirea de seamă în domeniul silviculturii și al exploatarea și prelucrării lemnului — pe lîngă celelalte mări îndeplinite privind dezvoltarea întregii economii naționale.

Era într-o duminică dimineață și pădurile răsuna de cîntec și de freacă muncii. În zare, Rarăul în proptea fruntea de cer rotindu-și privirile peste apele Moldovei și Moldoviței, peste obcinile blînde, peste fumurile fabricilor de cherestea, peste strălucirile de cleștar ale piscului-frate din vale, peste întreg ținutul reținut, peste care cîntecul lui Ilie Cazacu răsuna atît de clocotitor.

DRAGOȘ VICOL

Vedere generală a fabricii de conserve de lapte „Rarăul” din Cimpulung-Suceava

dovei, din beton și cleștar, înalt, strălucitor. Înainte să-l clădească, au îngrășat pășunile și au dăruit pădurilor o nouă tinerețe. Le-au făcut să crească mai dese și mai puternice, au sădit altele noi pe golșițele vechi, le-au grădinarit împreună cu silvicultorii, le-au înflorit. Pe urmă au alcătuit cîrezi de vite de soi și stîni obștești.

Și într-o bună zi, cel de al doilea pisc al Rarăului a buciurnat spre zări, de dea că știrea că știrea să muncească. Și atunci satele din jur au ieșit în lumina de aur. Cisternele argintii, venind din toate părțile raionului, au tras la rampele noii fabrici, încărcate cu lapte alb, spumos. Niște flăcăi bronzați și niște fete rumene, în halate albe, au pus în mișcare agregatele complicate, de înalt nivel tehnic și laptele a luat drumul metamorfozelor: s-a transformat în pulbere albă, în unt, în smîntînă, în produse dietetice. Apoi, închis în cutii sau învelit în pergament a fost trimis în cele patru puncte cardinale purtînd o marcă: „Fabrica de conserve de lapte Rarăul-Cimpulung Moldova”. Și marca fabricii s-a impus, așa cum în locurile acestea s-au impus profesiuni noi: operator, laborant, sortator etc. în ramura laptelui, nume și profesiuni pe care vechii crescători de animale nu le-au auzit niciodată pînă acum... Vasile Ștefeligă, Vera Morăzar, Maria Jucan, lată cîțiva dintre cei dintîi muncitori de înaltă calificare ai fabricii și dintre cei dintîi fruntași ai ei.

O dată cu intrarea în funcțiune a fabricii, orașul și-a deschis larg porțile spre satele din jur. Fabrica creia condițiile renașterii vechii îndeletnicirii a creșterii vitelor. Ciobanii, vechii ciobani, și bacii de sub clopotul și-au regăsit tinerețile și cîrezi și au în dreptul izbavnicele laptelui spre fabrica cea nouă. Iar ei, orașul, a ieșit din anonim, s-a înscris pe harta economică a țării, și-a schimbat înfațisarea prin construcții și lucrări de urbanistică nouă, suplă, atrăgătoare.

Ilie Cazacu a închinat cel de al doilea pisc al Rarăului un cîntec celui albastru de deasupra munților și ca șopotul sprințar al Moldovei, pe care sirenele îl reiau în fiecare dimineață, purtîndu-l prin ecouri.

PĂDURI ȘI TEHNICA MODERNĂ

Adînci și întinse sînt astăzi pădurile Cimpulungului. La Valea Putnei, la Slătioara, la Moldovița, pe Rarău, arborii ascund în trupurile lor viori și plane, punți de

La ordinea zilei:

„AUTOMATICĂ”

Fragment din volumul în pregătire CĂLĂTOR PE 5000 DE STRĂZ

Vizitarea uzinei de lîngă lacul Floreasca e o introducere în Bucureștiul industrial de cea mai recentă proveniență, a veacului XX.

O clădire cu înfațisare sobră, de cărămidă roșie, masivă, — fără ornamente. Alături, un bloc lat, ca un imens virf de daltă, strălucind metalic în soare. Nu întîlnești nicăieri obișnuitele accesorii ale peisajului industrial: coșuri înalte care fumează leneș, zgomot surd și înfundat, ca vuetul unei cascade ascunse. Lîniște, aer proaspăt, ca în fața unui edificiu de locuit. Așa arată **Automatica**.

Însuși numele uzinei derivă dintr-o noțiune nouă, de curînd intrată în uzul curent. Preocupările pentru aparatura de automatizare, pe scară industrială, se afirmă în lumea tehnicii cu precădere în ultimele două decenii. Dacă vrei, ele fac parte din aceeași generație cu rachetele, chimia de sinteză în domeniul maselor plastice, atomul nuclear, cibernetica, disciplina care stă la baza întocmirii creierelor electronice. Cu această din urmă aparatul automat are relații de rudenie mai strînse. Fără să îndeplinească funcții de subtilitatea unui creier electronic, el realizează operații mai simple, comparabile cu reacțiile imediate ale sistemului nervos la nivelul celulei sau al neuronului reflex.

Seria de aparate, denumite traductoare, constituie niște celule senzoriale, de ordin tactil. Introduce în niște cupatoare, de pildă, ele transformă temperatura în electricitate, cu ajutorul căreia trimite „informația” la aparatele de înregistrat. Măsurătoarele de reglare au de acum o funcție în plus: la primirea unui impuls reacționează imediat, poruncind mersul instalației. Pe cînd, pe o treaptă și mai complexă, „sistemul de reglare”, poate îndeplini și unele operații de logică rudimentară, pe baza cărora imprimă un sens sau altul comenzilor de acțiune.

De fapt, la modul acesta, nișioner, am prezentat producția uzinei. Am prefigurat și atmosfera ei aparte. Fiindcă, așa cum e lesne de înțeles, construirea unor mașini care trebuie să comande alte mașini, cere o anume stringență și subtilitate a muncii, începînd cu birourile proiectanților și pînă la ateliere. Un micromotor,

cum e acela care acționează mecanismul roletească hirtia de înregistrare și de măsurători. La **Automatica**, Bucureștiul industrial Pentru realizarea unor piese ultrasensibile strînse, pînă și așa numitele strunguri „suficiente și e nevoie de un utilaj de struntat cu un microscop. În laboratorul de unu univers de aparate și dispozitive se verifică rezistența la șocuri, la vibrații puse, a prototipurilor sau a primelor exemplare. Încît pleci de aici nițel năucit, privind mișca și linii fluorescente care descriu cu

Lucrarea panourilor de automatizare e metafizic. Cutiile se confecționează din metalică de acest gen. Numai așezarea și opera unei broderii mai complicate. Apoi acele dulapuri metalice, prevăzute cu tot sură și diagrame rotitoare, pe care le întrece, rafinării sau furnale.

Deși producția de panouri e foarte rece poate și realizări de automatizare de fi și mai complexității lor. Să citez, doar seria de 140 de panouri de automatizare Arad, sau pentru strungurile ce se fabrică centralele de termoficare de la Turnu Măgureș, pentru fabrici de ciment, cupatoare rarea acestor obiective are și o semnificație implicat și o imagine asupra creșterii noastre industriei, în care procesele de fabrică să capete o pondere din ce în ce mai mare. **Automatica** reprezintă un avans modern.

Acum, foarte de curind, am picat în Oltenia. Timpul frumos s-a statornicit și câmpul e plin de oameni și de mașini. Recoltele-s minunate. Secara e mai înaltă decât fetele de măritat, griul a ajuns la călcău, iar porumbul crește voinicește. Stînd pe cîmp mai multe ceasuri, capeți senzația că-l vezi cum saltă sub ochii tăi.

Vreau să vă spun ceva de la început: dacă pici într-un sat oltenesc și vrei să prinzi vorbă cu oamenii, du-te pe cîmp, du-te la brigada zootehnică, la cea de meseriași, dacă-i ziuă; caută-i la căminul cultural, dacă-i seară, aici îi găsești.

Acum, eu m-am întîmplat în comuna Cioroiu, nu departe de Caracal. Se lucrează în ritm de stup și la prașilă, și la combaterea dăunătorilor, și la cositul lucernei și la grădina de legume. La toate. Se simte, din plin, că ne apropiem de un mare eveniment în viața partidului și poporului nostru, cel de-al IV-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. În cinstea lui, de la un capăt la altul al țării se munceste, cum am spus, în ritm de stup. Și aflăm zilnic, din ziare și de la radio, că în fruntea acestui ritm sînt oamenii cei mai înaintați din țara noastră, cei care muncesc fără zgomot și paradă, cei care se bucură de succesele altora, cei pe care îi dor eșecurile unora. Aceștia sînt comuniștii. Despre acești oameni mi-au vorbit foarte deschis, pe cîmp, foarte concret și foarte convingător, cițiva țărani cooperatori din Cioroiu.

Prîmul om pe care-l întîlnesc e de statură înaltă. E Victor Cojocaru, șeful brigăzii a II-a și are cam la 50 de ani. Îl întreb:

— Vă supărați dacă vă iau un interviu?

— Păi cine zise că mă supăr! N-am timp de supărare că e mult de lucru.

— Care e omul din brigada dumneavoastră pe care-l apreciați cel mai mult?

— Păi aș avea mulți oameni cu care mă mîndresc.

— Vorbiți-mi doar despre unul.

— Păi să zic despre Vasile Tecuci. Cînd s-a născut Vasile, eu învățeam fetele la horă. Vreau să spun că îl cunosc bine pe Vasile. Acum sînt șeful lui, fiindcă sînt brigadier și el șef de echipă. Știți cît porumb a obținut Vasile cu echipa lui anul trecut? 6 015 kg boabe la hectar. El e întotdeauna cel dintîi

RÎNDURI DESPRE

OAMENI MODEȘTI

care cheamă toate echipele la întrecere și la agrotehnică, zici că-i tehnician. Tot satul îl respectă. Eu nu sînt membru de partid, dar mă mîndresc că în brigada mea îl am pe comunistul Vasile Tecuci.

Ajung la brigada I de cîmp și-n întîmpinarea mașinii iese Marin N. Nicolăiță. Dumnealui e de părere că în multe privințe tovarășele femei ne întrec pe noi bărbații. — Chiar de ne vine mai greu să recunoaștem acest lucru, n-avem încotro. Eu v-aș da un singur exemplu din cele multe pe care le cunosc, pe tovarășa Elena Roșca. La calitatea lucrărilor, zice ea, nu trebuie mers pe calificativele bun și bunicel: trebuie să existe un singur calificativ, foarte bun. S-a terminat cu „merge și-așa”. Atît de bine și de frumos a muncit Elena în cooperativa noastră agricolă, încît multe tovarășe au hotărît să ajungă ca ea: au devenit membre de partid.

În apropierea unor cosași care culcă lucerna, îmi iese în cale un tînăr blond, bronzat de soare și vînt. Îl cheamă Ion Negru și e inginerul agronom al cooperativei. Îl rog și pe dumnealui să-mi dea o mîină de ajutor în meseria mea. A ținuț să-mi vorbească de președintele cooperativei, tovarășul Dumitru Roșca.

— Știți, e atît de modest, încît chiar atunci cînd rezolvă singur o problemă grea, nu zice „o rezolvai, ci o rezolvaram”. Cred că mă pricepe puțin nu numai la știința lucrării pămîntului, ci și la sufletul omului. Și tovarășul Roșca e un om de suflet. Conduce cooperativa agricolă de 13 ani și trebuie să recunosc că deși eu sînt inginer agronom, iar dînsul e numai tehnician, în multe ocazii trebuie să mai învăț de la dumnealui. Este un bun organizator, plin de inițiative. În acest sens aș putea vorbi de-a pînă la umple 10 caiete de notițe. Retribuție suplimentară, culturi forțate de legume, introducerea apei curente în grajduri — toate acestea și altele s-au făcut din inițiativa lui.

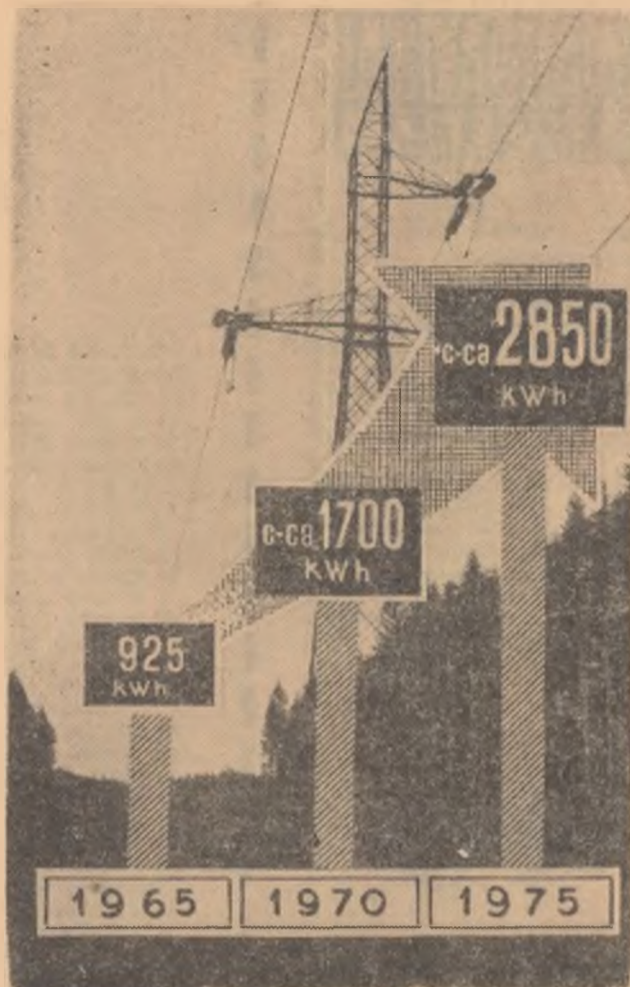
Nu-mi îngăduie spațiul să vorbesc despre toți cei 80 de comuniști din comuna Cioroiu, despre faptele lor și ierte-mă Gheorghe Bubeș, Paul Cătană, Ion Buculei Ion Dumitrescu — excelent organizator, apărător neabătut al averii obștești — și atîția alții că nu pot să mă desfășor cum ar trebui pentru o cit de succintă prezentare a vieții și faptelor lor.

Despre toți comuniștii acestor însemnări mi-au vorbit oameni fără de partid. Acesta e un lucru pe cit de minunat pe atît de concludent.

Dar poate că cititorul vrea și alte fapte, pentru că mai e cite unul care nu crede pînă nu pune degetul pe coastă. Poftim. Și la Cioroiu, ca și-n alte părți, lucrurile bune n-au picat din cer Cooperativei, deși e veche, în primii ani n-a dat rezultate excelente. Dar în ultimii ani și mai cu seamă în anii cuprinși între Congresul al III-lea al partidului și pînă acum, ea a mers din succes în succes. Stau mărturie în acest sens producțiile de cereale la toate culturile — de pildă porumbul: 1962 — 3 306 kg boabe la hectar, 1963 — 3 608 kg, 1964 — 5 003 kg, stau mărturie veniturile bănești, stă mărturie traiul tot mai îndestulat și mai civilizat al oamenilor. Aflu că pe vremea cînd socialismul la sate era doar un vis, la Cioroiu se construiau două case pe an. Să rețină cititorul: din 1961 și pînă la această oră în această comună au fost făcute din temelii 400 de case.

Pentru această viață la Cioroiu au luptat și luptă comuniștii. Ei, ca toți membrii partidului nostru, oameni modești, despre care am scris rîndurile de față.

GEORGE CIUDAN

Creșterea producției de energie electrică pe locuitor în perioada 1965—1975

ÎN HORA LUMII

Am atins aerul cu mîinile
Și aerul vibra ca o coardă de gitară,
Am legat pîntenii bucuriei la călcîi
Și am intrat în hora lumii.
Am semănat pe miriște
Cuvinte ușoare, ca puful de păpădie
Și cuvintele au zvicnit în spicuri zvelte.
Am legat toate riurile din lume
Cu un fir de beteală
Și firul nu s-a rupt.

E. MARTIN

AUTOPORTRET

Al citălea străbun în mine repetat
Își bate talpa în parafa lunii?
Pe cine prelungesc la margine de sat
Plin de pămînt, legat în ape ca în funii?

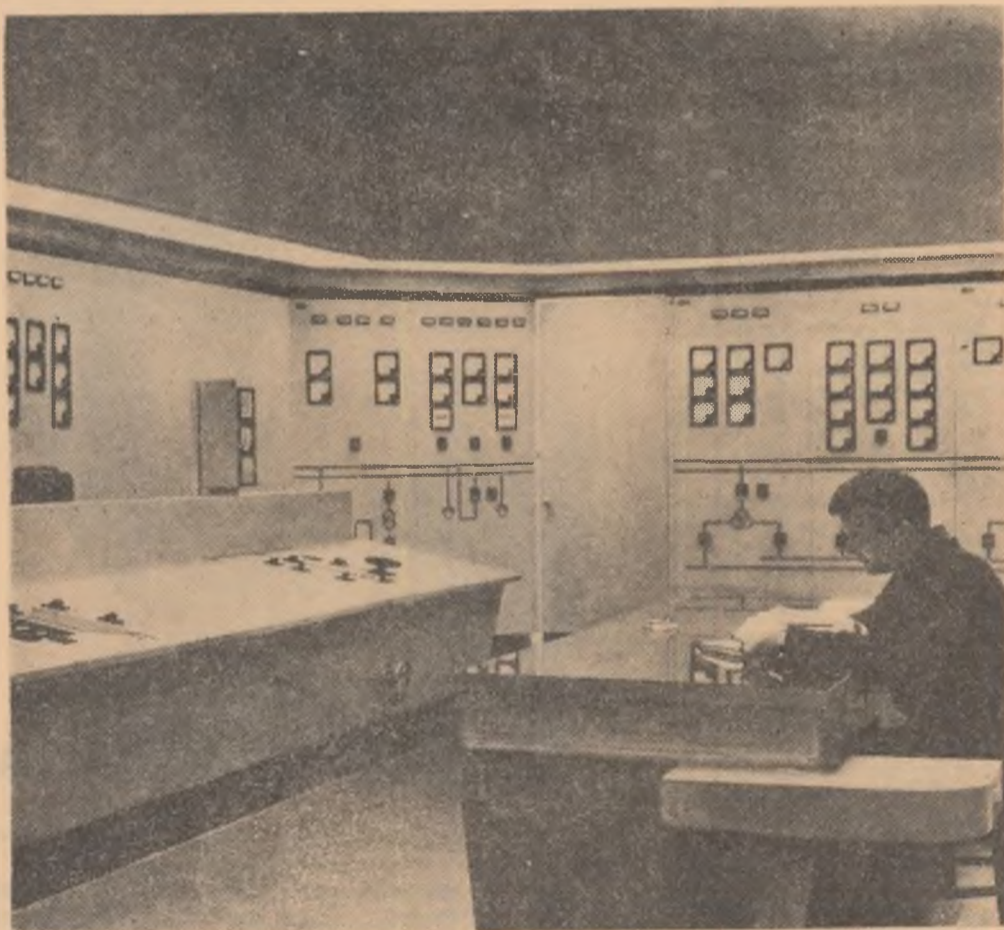
Pe-aici trecură sciții cu turmele țurcane
Descălecînd la hore și ulcele pline;
Și-au adîncit spinarea în dealuri să răstoarne
Brazdă de humus neagră pentru piine.

Pe cine trag în spate și-l prelungesc incoace
Și mă închin adine la rădăcina lui
Și mă jertfesc cioplit în șoaptele de pace
În stîlpii porților lăsate nimănu?

Cui împlinesc eu cînstea și destinul greu
De-a pierde o femeie, de-a cîștiga o spadă,
În care piine s-a furișat un zeu
Și stă ascuns, prin lume să mă vadă?

Fîntînile beau luna și amețesc în sus,
Pe dealuri pașii mei răsună spre lucafar;
Eu sînt o reluare de ciclu nesupus,
În dragoste și-n demnitate, teafăr...

ION CRÎNGULEANU

s, destinate să
cutii de chibri-
miniaturizează
toleranțe foarte
nicărie" nu sînt
punzător, înzes-
ești în mijlocul
ajutorul cărora
i, viteza de răs-
din seria zero.
icatoare ce se
oscilează.

e nici un mister
rice construcție
ului de fire e
levine unul din
aparate de mă-
centralele elec-

matica se poate
datorită mări-
exemplificativ,
centrala din
ași oraș, pentru
au de la Tirgu-
rii etc. Enume-
rgă, întrucît dă
hnic al întregii
tomatizate tind
acest drum as-
ntat al tehnicii

ICOROVICI

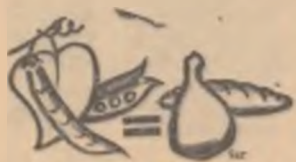
În camera de comandă a centralei de termoficare din orașul Pitești

MAGAZIN ȘTIINȚIFIC

SOIA — SURSĂ DE PROTEINE

Cercetători de la Universitatea din Minnesota (S.U.A.) afirmă că nu este departe timpul când soia va deveni principala sursă de proteină în alimentația omului și va depăși carnea prin importanța ei.

De pe acum, se poate obține piine din soia cu un conținut de 10-15 la sută proteine care, prin calitatea și gustul ei, nu se deosebește de piinea albă de grâu. O asemenea piine conține mai multă proteină decât o bucată de carne de aceeași greutate.

PROCEDEU DE COMBATERE A BURUIENILOR

În R. P. Polonă s-au făcut experiențe în cursul cărora preparatele chimice pentru combaterea buruienilor au fost introduse în sol o dată cu îngrășămintele chimice. Aceste preparate destinate, de pildă, combaterii buruienilor din lanurile de porumb au fost amestecate cu 8 kg azotat de potasiu și 10 kg de superfosfat la hectar.

Prin aplicarea acestui procedeu, stîrpirea buruienilor a fost, în medie, cu 12 la sută mai eficientă iar producția de porumb a crescut în mod substanțial.

PLANTĂ CARE TAIE POFTA DE MÎNCARE

În India a fost descoperită o plantă denumită Kalir Kanda care, atunci cînd este consumată, suprimă senzația de foame pentru mai bine de o săptămîină.

Oamenii de știință preconizează folosirea proprietăților acestei plante în tratamentul persoanelor care doresc să mînce mai puțin pentru a nu se îngrășa.

SOI NOU DE SFECLĂ DE ZAHĂR

La Institutul de cercetări științifice în domeniul sfeclii de zahăr, din R.S.F.S.R., a fost obținut un nou soi de sfeclă de zahăr de înaltă productivitate, care conține un procent mai ridicat de zahăr ca celelalte soiuri cunoscute. Așa de pildă, la o cantitate identică de sfeclă noul soi dă 17,2 la sută zahăr față de numai 15,5—16 la sută cît rezultă din prelucrarea sfeclii din soiurile obișnuite.

CERCETĂRI NOI ÎN POMICULTURĂ

de acad. prof. T. BORDEIANU

Proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale, prevede, între altele, sarcini importante în vederea dezvoltării, în viitorii ani, a sectorului pomicol din țara noastră.

Se prevede pentru anii 1966—1970 plantarea cu pomi a unei suprafețe de 80 mii ha, pe terenuri ce nu pot fi valorificate economic prin alte culturi. În aceeași perioadă, producția de fructe și struguri va înregistra un spor de 44 la sută, față de 1961—1965.

În ultimii ani, gospodăriile agricole de stat și unele cooperative agricole de producție au obținut succese remarcabile în crearea unor masive de livezi în principalele bazine pomicole ale țării. Astfel, gospodăria agricolă de stat Cisnădie din regiunea Brașov a înființat o livadă pe o suprafață de 558 ha; gospodăria agricolă de stat Lăicăi din regiunea Argeș — o livadă de 738 ha; gospodăria agricolă de stat Bucium din regiunea Iași — o livadă de 816 ha. La gospodăria agricolă de stat din Bistrița, regiunea Cluj, livada a atins o suprafață de 1134 ha.

În legătură cu această problemă trebuie de subliniat faptul că, după încheierea cooperativizării agriculturii, au fost create condiții deosebit de favorabile pentru dezvoltarea pomiculturii intensive.

Desigur, în condițiile pomiculturii de astăzi, cu livezi masive pe sute și chiar pe mii de hectare, nu se mai poate aplica aceeași agrotehnică ca în livezile parcelare, pe suprafețe mici. De aceea, cercetările științifice îi revine sarcina găsirii unor metode noi de cultură a pomilor, de organizare mai rațională a muncii în livezi, de introducerea în cultură a unor soiuri deosebit de valoroase și cu potențial productiv ridicat etc.

În această direcție, cercetările și studiile întreprinse în ultimii ani la Institutul de Cercetări Horti-viticole și stațiunile experimentale cu caracter pomicol au adus contribuții importante la îmbunătățirea sortimentelor și de organizare mai rațională a muncii în livezi. Au fost aduse de peste hotare unele soiuri dintre cele mai valoroase care după o studiere prealabilă și după aclimatizare, sînt răspîndite în cultură. Așa sînt, de pildă, soiurile timpurii de măr Melba și James Grieve, cele de iarnă cu fructe intens colorate, ca: Delicious dublu roșu, Jonared, Rome Beauty Starkrinson, cele puternic aromate ca Delicious auriu și Banana de iarnă și în general soiuri cu fructe uniforme, de mărime mijlocie sau supra-mijlocie. De asemenea, s-au introdus în cultură soiuri valoroase de pere ca: Butira precoce, Morettini, Abatele Fettel, Conference, Contesa de Paris, Untoasa Bosc, Passe Crassane și altele.

Pe lângă soiurile aduse din alte țări cercetătorii noștri au îmbogățit sortimentele cu un număr mare de soiuri create în stațiunile noastre experimentale. Printre acestea merită să fie amintiți hibridii de măr 1138 și Jonathan de vară, creați la Cluj, hibridul de păr Frumos de Voinești, creat la stațiunea cu același nume, hibridii de prun Tuleu timpuriu și Gras ameliorat, obținuți la stațiunea Mărculești, hibridii de piersic și cais obținuți la București-Băneasa, hibridii de cireși creați la stațiunea Bistrița și alții; hibridii respectivi se caracterizează prin însușiri deosebite și producție ridicată.

Prin cercetările întreprinse în stațiunile experimentale ale I.C.H.V. s-au adus contribuții importante și la rezolvarea problemei privind valorificarea terenurilor în pantă prin culturi de pomi. Institutul de Cercetări Horti-viticole studiază și posibilitatea înlocuirii în livezile de pe pante a agrotehnicii vechi, bazată pe munca manuală, cu alta, care să asigure o înaltă mecanizare a lucrărilor. În acest scop se studiază lățimea optimă a platformei teraselor și gradul de inclinare al acesteia, locul de plantare a pomilor pe terasă și distanța dintre rânduri care să permită mecanizarea proceselor de lucrare a solului etc.

Problema privind grăbirea intrării pe rod a pomilor a fost rezolvată pe plan mondial prin introducerea în pomicultură a unui mare număr de tipuri de portaltoi vegetativi. O mare parte din acești portaltoi au fost introduși și în stațiunile experimentale de la noi,

unde se studiază sub raportul afinității cu soiurile din cultură, a duratei de viață a pomilor, a producției de fructe, a comportării față de ger și secetă, a rezistenței pomilor altoiți la boli și sub alte aspecte.

De la sine înțeles, plantațiile de pomi de pe terenurile în pantă nu se fac numai pentru a stăvili eroziunea solului, ci și pentru realizarea unor producții ridicate de fructe la un preț de cost cit mai scăzut. În scopul realizării acestor obiective este necesar ca pomii să intre repede pe rod după plantare și să dea producții mari și în fiecare an.

Pe lângă tipurile de portaltoi importate, prin studiile ce se întreprind în stațiunile noastre experimentale au fost obținuți cîțiva portaltoi vegetativi autohtoni, care întrunesc multe însușiri prețioase ale celor aduse din alte țări, și sînt mai adaptați la condițiile din țara noastră.

Problema formării coroanelor, în vederea obținerii unor pomi viguroși, în stare să producă recolte mari, se cercetează cu mare atenție în stațiunile noastre experimentale. În pomicultura extensivă din trecut pentru formarea coroanei cu un schelet solid se practica tăierea scurtă. Această metodă înțirzie însă mult intrarea pe rod a pomilor. Ca atare, ea nu poate fi aplicată în pomicultura intensivă de astăzi în care pomii sînt conduși sub forma de palmetă sau de fus-tufă. Sub acest aspect, prin cercetări se urmărește elaborarea unor procedee noi, care să înălțare cit mai mult tăierile. Rezultatele obținute pînă în prezent sînt în evidență că formarea unui schelet viguros al coroanei, precum și intrarea mai devreme pe rod a pomilor se realizează în cazul cînd ramurile nu se taie, ci numai se apleacă din poziția lor normală sau se arcuiesc. Pe baza acestor constatări, în stațiunile experimentale se adîncesc studiile în vederea stabilirii amănuntelor privind executarea acestor lucrări la fiecare soi în parte sau pe grupe de soiuri.

Solurile de pe terenurile în pantă, de cele mai multe ori erodate, sînt sărace în substanțele nutritive de care au nevoie pomii, de aceea stațiunile experimentale studiază, sub diferite aspecte, problema fertilizării solurilor respective.

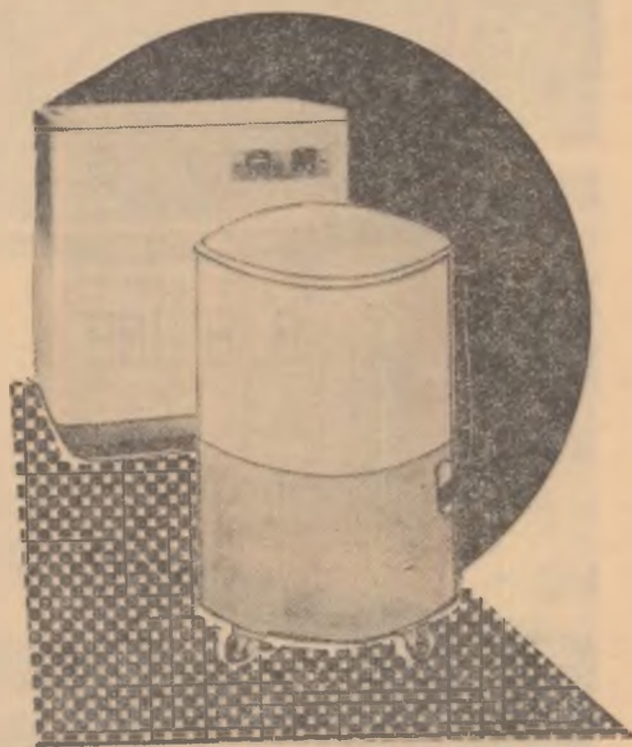

Lucrări de întreținere în livada de pomi fructiferi a stațiunii experimentale „Argeșul” din Ștefănești-Pitești

O măsură agrotehnică foarte importantă în livezile intensive o constituie irigația, care are o influență deosebit de favorabilă asupra cantității și calității recoltei. Prin cercetări, organizate la mai multe stațiuni, se urmărește stabilirea celei mai economice metode de aplicare a irigației, indicarea celor mai critice faze cînd pomii au nevoie de udare și precizarea cantităților de apă de care aceștia au nevoie la un udat în cursul unui an. Aspectele respective ale problemei se urmăresc desigur diferențiat, în funcție de specia pomicolă cultivată, de precipitațiile care cad în zonă, de natura solului, panta terenului și altele.

Rezolvarea problemelor urmărite în cadrul Institutului de Cercetări Horti-viticole și în stațiunile experimentale va reprezenta un aport însemnat la îndeplinirea sarcinilor trasate pomiculturii, prin proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R.

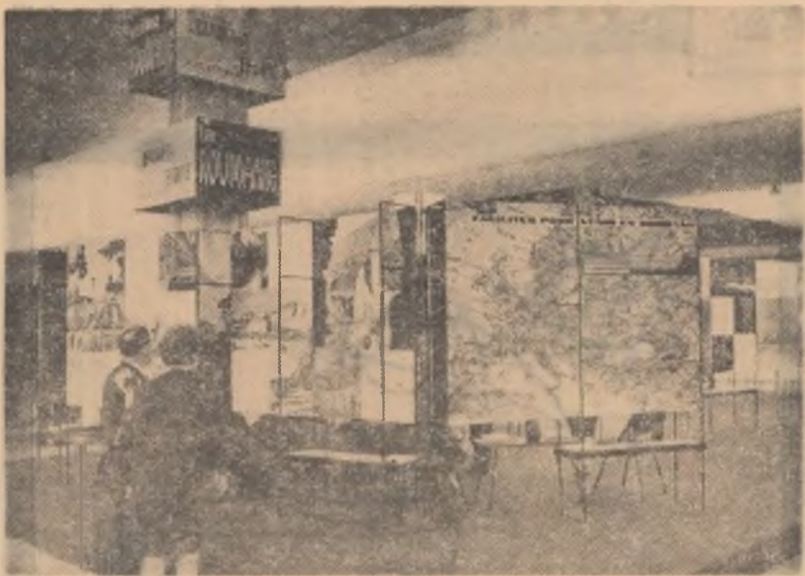
GOSPODINE!

Spălătul rufelor devine o îndeletnicire plăcută folosind MAȘINA DE SPĂLAT

Mașini de spălat rufe: TEHNOMETAL, PĂLTINIȘ, CRINUL, ALBA LUX, ELECTROBOBINAJ, găsiți la magazinele universale și specializate ale cooperativei de consum

SE POT CUMPARA ȘI CU PLATA ÎN RATE LUNARE

La cel de al 54-lea Tîrg Internațional de la Paris, R. P. Română a participat cu o expoziție turistică. În clișeu: aspect din expoziție

PRODUSE ROMĂNEȘTI PESTE HOTARE

„Cu ocazia probelor de performanță a tractoarelor dumneavoastră în R.F.G., cu personal am putut vedea cele mai bune experiențe. Mașinile dau o putere care se poate compara cu foarte puține mărci de tractoare. Nu numai eu, ci și mulți clienți sînt foarte impresionați de performanțele mașinilor dumneavoastră, care vor putea găsi întrebuințare în toate țările“.

Am citat cîteva rînduri ale specialistului vest-german Ernst Waniowski, notate în Cartea de onoare a Uzinei de tractoare din Brașov. Tractoarele românești ale căror performanțe le apreciază Ernst Waniowski se exportă în 26 de țări, printre care Franța, R.D.G., Danemarca, Cehoslovacia, U.R.S.S., R.F.G., Brazilia etc.

„Am dori să vă exprimăm mulțumirile noastre pentru execuția îngrijită și precisă a produselor pe care ni le livrați“. Este un fragment dintr-o scrisoare adresată fabricii Vitromet din Mediaș, de către firma Albert Hans din Elveția. Fabrica Vitromet din Mediaș exportă circa 20 la sută din producția ei în peste 30 de țări din lume. Printre acestea se numără și S.U.A., R.F.G., Elveția, Liban, Sudan etc.

La Cairo a fost semnat un contract între întreprinderea românească Industrialexport și organizația egipteană de stat Egiptian General Organisation for Inland Transport. Potrivit prevederilor contractului, în perioada 1966—1968 se vor exporta în R.A.U. 80 de complete șlepurii aluviale, fiecare complet compus dintr-un șlep propulsat și un șlep nepropulsat, avînd împreună o capacitate de încărcare de 900 de tone, în valoare totală de 12,05 milioane de dolari.

De asemenea, se va acorda asistență tehnică prin specializarea în țara noastră a personalului egiptean care va exploata navele respective.

Agroexport a livrat recent circa 32 de tone paie de sorg în Austria, Italia, Israel, 24 de tone semințe de sorg în Austria, 10 tone semințe de foeniculi în R. F. Germană, 15 tone semințe de dovleac în Cipru.

Pe glob REPUBLICA MALGAȘĂ

Privind harta, insula Madagascar — Republica Malgașă — pare o agrafă prinsă de marginea apuseană a Oceanului Indian, sau un bob de mărgea alunecată de pe continentul african și care a căzut drept în apă... Dar „mărgeaua“ are nu mai puțin de 589 840 km², fiind a patra insulă ca mărime de pe glob. O insulă bogată, de o frumusețe rară. Nu degeaba călătorii pe aceste meleaguri au numit-o cînd „paradisul terestru“, cînd „insula comorilor“.

Paradisul terestru ar fi trebuit să ofere oamenilor o viață fericită. Lucrurile nu s-au întîmplat însă așa. Cu osebire, anul 1895 se înscrie în istoria poporului malgaș cu pecete de foc și sînge. Atunci armatele coloniale franceze au atacat mișelește insula, au anexat teritoriul ei, masacrînd populația. 65 de ani a durat stăpînirea colonială în Madagascar, „inaugurată“ cu 700 000 de victime. Represiunile sîngeroase împreună cu crunta exploatare economică, iată cum a arătat în Madagascar, ca și în altă parte, mult trîmbițata „misiune civilizatoare“ a colonialiștilor. Lupta de eliberare a poporului malgaș a dus, în cele din urmă, la dobîndirea independenței politice. Urmările stăpînirii coloniale însă nu se pot șterge atît de ușor...

Principala ocupație a populației este agricultura. Deși există aici bogății mari care ar fi putut da naștere la o industrie înfloritoare, ponderea industriei în venitul național este de circa 3 la sută. Există însă un domeniu în care Republica Malgașă deține un trist record. Ea este țara cu cei mai mulți servitori, categoria care reprezintă un sfert din salarii sectorului privat.

Dependența economiei malgașe de companiile străine a creat o situație tragică pentru cei ce muncesc, în special pentru țărani, care reprezintă 90 la sută din populație.

Pămîntul cel mai bun este în mina colonialiștilor. Din totalul de 2 730 000 ha teren agricol, 1 080 000 sînt concesionate. Companiile străine cultivă orezul de lux, trestia de zahăr, cafeaua, piperul, vanilia și alte culturi destinate exportului. În schimb, țărani sînt nevoiți să cultive pe pămîntul lor sărac și puțin, orezul de calitate inferioară, destinat hranei familiei. Principala nealță a țărănilor este angajul, un fel de cazma primitivă. Alte unelte ei nu-și pot cumpăra. Statisticile arată că la 50 de familii revine un singur plug sau, o

rariță. Cu asemenea unelte, cu pămîntul puțin și neproductiv țărani nu-și pot a coperi din gospodăria proprie nevoile de hrană. Anii de continuu jaf colonialist i-au adus pe țărani malgași la o sărăcie din care cu greu se pot redresa, mai ales în condițiile cînd dependența economică față de capitalul străin se accentuează. Semnificativ pentru nivelul scăzut de viață al populației este largă răspîndire a bolilor generate de foamea cronică, protecția sănătății extrem de redusă, (un medic la 7 800 locuitori), natalitatea scăzută, morbiditatea și mortalitatea ridicată, procentul mare de analfabeți. De altfel, tabloul satului malgaș își dezvăluie dintr-o dată sărăcia locuitorilor ei: ulițe strîmte, colibe din lut roșu învelite cu bambus.

Cu toate necazurile care s-au abătut asupra lui, poporul malgaș are o fire veselă, deschisă, optimistă, înclinată spre poezie și filozofie. Malgașul se exprimă adeseori în proverbe. „Nu da cu piciorul pirogii care te-a trecut apa“; „Există bărbați care nu sînt puternici decît acasă la ei: sînt acei care-și bat nevestele“; „Trîndăvia merge atît de încet, că pînă la urmă o ajunge din urmă sărăcia“, iată numai cîteva din proverbele malgașe, ce grăiesc despre adîncă înțelepciune a unui popor care a știut să-și păstreze independența în gîndire și simțire chiar și în condițiile asuprii coloniale.

Folclorul malgaș este bogat și original. La cules de recoltă, la nunți sau la înmormîntări se cîntă (un cîntăreț acompaniat de cor) povești și legende, întîmplări din trecutul glorios sau din viața de toate zilele a malgașului.

Literatura cultă malgașă se inspiră adesea din folclor. Tema cea mai frecventă a creațiilor culte din ultimele decenii este cea patriotică, de afirmare a năzuințelor legitime ale poporului, a luptei sale pentru libertate. Iată, de pildă, în poemul „Antsa“, marele poet militant Rabemananjara spunea:

„Eu voi lansa strălucirea nobleței tale
Madagascar,
Eu te salut, o, insulă,
Din hotarele chinurilor mele
Eu te ador!“

Poporul malgaș știe că singurul drum de a înălța în univers strălucirea țării sale este acela al consolidării continue a independenței politice dobîndite cu prețul atîtor jefuri, obținerea independenței economice depline.

E. TURDEANU

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna
20 iunie — 26 iunie

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 7, 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 10.30; 14; 15; 21; 23; 0.52; programul III: 16; 21.30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 18; 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică programul I: 7.30 — Jurnalul satelor; în fiecare zi de lucru: programul I: 6.20 — Jurnalul satelor.

DUMINICĂ: programul I: 8.06 Interpreți de muzică populară: Ana Pop Corondan și Nicu Stănescu. 11.30 „Scrisori și muzică“ — program cu melodii populare. 15.00 Program muzical cerut de membrii cooperativelor agricole de producție din comunele: Iscobeni — regiunea Cluj, Coțena — regiunea Argeș și Brăești — regiunea Ploiești. 20.20 Teatru la microfon: Premieră „Acuzarea apără“ de Ștefan Berciu; programul II: 7.45 „Pe aripile vântului“. 14.30 La microfon: Satira și umorul. 16.00 „La horă-n sat“ — emisiune de cîntece și jocuri populare. 20.35 O neuitată interpretă a cîntecului nostru popular: Maria Tănase.

LUNI: programul I: 9.00 Cîntece de lume și jocuri populare. 11.15 „Imn patriotic“ — emisiune de cîntece. 17.30 „Întreg poporul se înscrie la cuvînt“. 18.05 Muzică populară cerută de ascultători. Programul II: 14.00 Muzică populară. 13.03 Vechi melodii populare. 15.10 Interpreți de muzică ușoară care ne-au vizitat țara. 18.30 Din cele mai cunoscute melodii populare.

MARTI: programul I: 6.35 „Glasul florilor“ — muzică ușoară. 8.06 Popas folclo-

ric. 13.40 Noi înregistrări de muzică vocală și instrumentală românească. 15.35 Muzică populară interpretată de Achim Nica, Grigore Prican și Iulică Ungureanu. 18.00 „Orizont 1970“. Programul II: 8.35 Melodii de pe diferite meridiane. 11.55 „Cîntece de pe la noi“; program de melodii populare. 18.00 Cîntă Maria Lățărețu. 18.30 Suita simfonică „În lunca Siretului“ de Ion Hartulary-Darceie.

MIERCURI: programul I: 9.30 Muzică populară interpretată de Dan Moiescu, Aurel Gore și Sandu Florea. 19.15 „Participanții la întrecere raportează“. Programul II: 8.30 „Dorul meu e numai dor“ — program de muzică populară. 10.30 Jocuri populare interpretate de taraful Uzinei „Independența“ din Sibiu. 10.45 „Patria o-nținerim“ — emisiune de cîntece. 12.67 „Mîndruța cu ochi frumoși“ — emisiune de cîntece și jocuri populare. 18.30 Capodopere ale literaturii: „Baltagul“ de Mihail Sadoveanu. 18.30 Teatru la microfon „Visul unei nopți de vară“ de W. Shakespeare.

JOI: programul I: 9.30 Melodii populare interpretate de Georgeta Anghel, Dumitru Mutiu, Alexandru Bidrel și Gheorghe Zamfir. 15.30 Soliști și orchestre de muzică populară. 16.15 Din cele mai cunoscute melodii de Tiberiu Brediceanu. 17.15 Cu microfonul prin regiunea Crișana. 17.35 Pentru fiecare melodia populară preferată. Programul II: 7.50 Cu cîntecul și jocul pe plaiurile Olteniei. 16.00 Interpreți de muzică populară: Ana Facatuș și Florea Netcu. 18.15 Carnet plastic: Arta românească pe meridianele lumii. 19.30 „Slavă partidului“ — montaj literar-muzical.

VINERI: programul I: 5.45 Melodii populare interpretate la diferite instrumente. 10.03 Teatru la microfon „Pentru

fericirea poporului“ de Nicolae Moraru și Aurel Baranga. 18.15 Cîntece din folclorul nou cerute de ascultători. 20.30 Melodii fredonate și de dumneavoastră — muzică ușoară. Programul II: 9.03 Folclor muzical din Muntenia. 10.31 Cîntece de dragoste — muzică ușoară. 14.35 De la o melodie la alta. 15.30 Din țările socialiste. 16.00 Cîntă orchestra de muzică populară a Filarmonicii de stat din Arad. 17.15 Cîntă Elisabeta Neculce-Carțis și Ion Dacian — arti din opere. 20.40 Muzică populară interpretată de Natalia Gliga și Nicolae Florian.

SĂMBĂTĂ: programul I: 8.06 Cîntă orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii, dirijor Victor Predeanu. Soliști: Maria Ciobanu, Ion Cristorescu și Marcel Budaș. 12.40 Din Folclorul muzical al popoarelor. 17.15 „Chipul de mîine al patriei“ însemnări de scriitori. 20.30 Muzică ușoară interpretată de Margareta Pălaru. Programul II: 7.50 Cîntece și jocuri populare interpretate de Ștefania Stere și Florea Ciocă. 12.00 Muzică populară interpretată de Cristina Spăricuș, Florea Burnea și Nelu Orjan. 15.10 Popas pe plaiuri dobrogene — muzică populară. 19.05 Melodii populare pe placul fiecăruia.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11.00 Emisiune pentru sate: ● Uzinele Cîmpiei ● Televizorul satelor ● Întrebări și răspunsuri ● Muzică populară românească. După amiază — Duminică sportivă. Fotbal: Transmisiunea întîlnirilor dintre echipele Progresul—Știința Cluj, Steaua—C.S.M.S Iași. 19.45 D-ale moftangilor. O întîlnire cu lumea moftangilor lui Caragiale, în-

tr-un spectacol realizat și prezentat de profesor Ion Finteșteanu. 21.00 Documentarul „Galați — Un nou oraș al țelului“. 21.35 Concert de estradă: Cîntă o formație condusă de Silă Dinicu.

LUNI

20.00 Spectacolele săptămîni. 20.15 Orizont '70. Orizonturi deschise de prevederile proiectelor de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. 20.30 Tele-filatelă. 20.45 Filmul documentar: „Drumurile celui de-al cincilea continent“. 21.40 Vitrina discului, de Radu Gheciu.

MIERCURI

20.00 Orizont '70. 20.30 Film „Maria“.

JOI

20.00 Revista spectacolelor. 21.00 Atlas folcloric — Zona Maramureș — Oaș-Lăpuș.

VINERI

21.00 Avanspremieră. 21.10 Prin Muzeul „Enescu“ cu pianistul Corneliu Gheorghiu. 21.35 „Profesiile noi în Deță“ — reportaj. 21.50 De la o melodie la alta.

SĂMBĂTĂ

20.50 Teatru în studio: „Tezaurul“ de Paul Everac. 21.50 „Întrebat frunza de țag.“ — muzică populară românească. 22.30 Retrospectivă umoristică. Emisiunea VI-a cu... Nae Roman.

EXPLICAȚIA SEMNELOR

de Tudor MUȘATESCU

Om spin de vei vedea, înseamnă că nu-i crește barba.

Cînd îți tale drumul un iepure, pe șosea, înseamnă că s-a rătăcit.

Cînd umblă porcul, cu paiul în gură, înseamnă că nu l-ai dat de mincare.

Cînd îți se bate ochiul, înseamnă că trebuie să-l ștergi cu batista. Și dacă și după aceea îți se bate, du-te la doctor.

Popă șchlop dacă îți iese înainte, să știi că a avut un accident la pictor.

Dacă troznesc lemnele în sobă, înseamnă că sînt uscate.

Cînd îți iese cineva „cu gol” înseamnă că se duce la ființă.

Cînd te mîncă nasul, suflă-l.

Termometrul

Și lui i se urcă
Gradele la cap
(în privința asta

Indoieli nu-ncap)
Numai că din cîte

Am văzut și știu
Dinsul nu duhnește

Totuși, a...
rachta!

PIIU VIDA

VARĂ...

de Ștefan TITA

A venit zburdînd în țară
Draga vară
Și-acum soarele, firește,
Dogorește.
E-o căldură că te coace
Ca-n cojoace.
Fugi de arșiță, de raze,
Cauți oaze!
Vin cu tobe și fanfară
Ploi de vară
Dar cum contenește-o ploaie,
Iar văpaie!
Vrei să faci un duș, o scaldă
Apa-i caldă!
Aștepti seara cu răcoare
Și n-o are!
Dar cînd vezi belșug de spice
Tot voinice.
Cînd crești pită aurie
Pe cîmpie,
Cît ar fi de cald, vecine,
Zici că-i bine:
Parcă nu mai simți dogoare
Ci răcoare!

AȘA BĂIEȚI MAI RARI!

Judecați și dumneavoastră! Ați mai auzit de asemenea conducători de atelaje care, dintr-o pasiune sportivă rău înțeleasă, se iau la întrecere între ei mai aprig ca „Șoferii iadului”, pe arătură, prin hîrtoape, pe șosea, prăpădind afurisiții de „morcovi” (de kilometraj) și trimițînd căruțele în reparații capitale?

N-ați auzit? Adresați-vă cu încredere cooperativei agricole de producție din comuna Răstoaca-Focșani, care vă poate oferi pe loc numele cîtorva conducători-jokei ca Nicoale Grigore, Ion Chiriță, Gheorghe Domide, D. Grigore și alții, care confundă căruța cu trăsura de curse și uită că nu se află pe hipodrom, uită că atelajele — proprietate

obștească — trebuie păstrate și nu făcute surcele.

Orice s-ar spune, judecînd după ultima lor performanță — trimiterea pentru reparații la fierărie a nu mai puțin de 15 căruțe, trebuie să recunoaștem: așa băieți mai rar! A recunoscut-o și consiliul de conducere al cooperativei „premiindu-i” cu cîte 5 zile-muncă... penalizare!

Tot în Răstoaca, la căminul cultural, își duce activitatea un renumit trio pe care pur și simplu nu înțelegem cum de-l ignoră televiziunea! Cum, n-ați auzit nici dv. de el? Ne-maipomenit! Trio Vasile Oprea, Grigore Dan, Gheorghe Murgeanu, sau în limbaj intim, Briceag — Taifun-Vikingul, porecle care nu ne dau decît o palidă imagine a multiplelor lor talente. Ce repertoriu au? Variat, cît se poate de variat! Cînd, de exemplu, la căminul cultural este film, cei trei asigură „dublarea” în

sală a actorilor, acoperindu-l pe aceștia din urmă, cu răcnete, iar asta, vă dați seama, numai și numai în folosul filmului...

Cînd se ține o conferință despre evoluția omului, cine asigură o ilustrație vocală — la temă — tip „Neanderthal”? Tot băieții din trio!

Dar la o conferință despre Cosmos, cine șuieră ca racheta cu două trepte sau latră ca și cățelul cosmic Laika? Ați ghicit! Tot ei!

Dar hore și bal în sat cine organizează, absolut ilegal, fără autorizație și fără achitarea taxei către Uniunea compozitorilor, percepiind în schimb, probabil ca „drepturi de autor”, contravaloarea biletelor de intrare? În sfîrșit, cine sînt „responsabili” cu scandalul în comună? Eu nu vă mai spun. Ghiciți dv! Așa băieți mai rar!

MARIUS POPESCU

În patru rînduri

Pentru tine niciodată Berzele... nu pleacă.

Unor elevi care au colectat mari cantități de fier vechi

O veste mi-a ajuns pin' la urechi:
În bună parte datorită vouă
Un oțelar, cu fierul vostru vechi,
A izbutit o depășire... nouă.

Unul crescător de albine

Tu, cu toată ndeminarea
De cu zori pină te culci,
Îngrijești de stupi și-urmarea
E că roadele sînt... dulci.

Unui cioban

Oile, pe inserat,
Stau mirate-adesecori
Că la stîină-i instalat
Un caval... cu tranzistori.

Versuri de Crișan Constantin
Constantinescu, Aurel Codreanu și M. Gheorghiu.

Cu acest frumos spectacol,
Cum mi-au spus în pauză,
Recoltează (nu-i miracol)
Un vagon... de-aplauze.

Unor constructori.

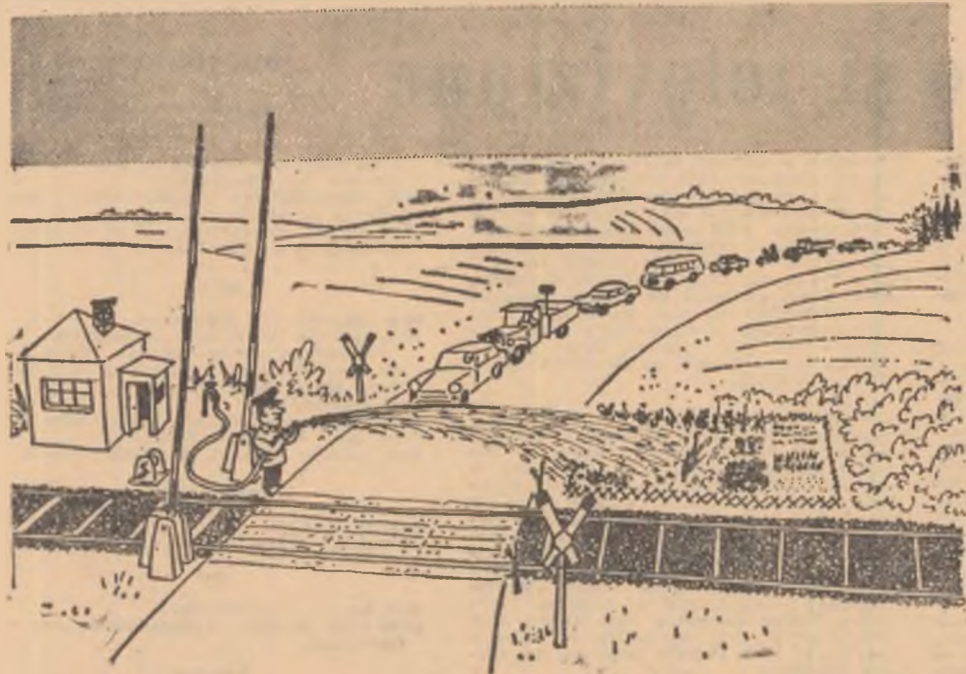
Dinșii au predat
Case o mulțime.
Și-n mod figurat
Sînt la... înălțime.

Unei artiste amatoare.

Ești o bună dansatoare
Și te prinzi cu drag în joc,
Dar la muncă pe ogoare
Tu nu bați... pasul pe loc.

Unei moașe.

Ești iubită cum s-arată
Și de păsări, dacă

Fără cuvinte (Din revista „Eulenspiegel”-R.D.G.)